

faldet fonden. Da justitsministeriet finder det rettest, at fondens indtægter begrænses til alene at omfatte renterne af fondens kapital, har man samtidig hermed anmodet præsidenten for Københavns Byret om at foranledige, at der fra den 1. april 1963 at regne ikke tilgår fonden indtægter fra skifteafdelingerne eller fra byretten i øvrigt.

Efter justitsministeriets opfattelse vil heller ikke Østre Landsrets Understøttelsesfond eller Sø- og Handelsrettens Kontokurantfond kunne inddrages i statskassen. Denne opfattelse hviler på følgende betragtninger:

Fondskapitalerne hidrører ikke fra egentlige statsmidler, men fra renterne af kontokurantkonti svarende til den foran omtalte. Disse indtægter ophørte, for så vidt angår Østre Landsrets Understøttelsesfond, i 1919, og for så vidt angår Sø- og Handelsrettens Kontokurantfond, i 1958.

De pågældende fonds er endvidere godkendt af justitsministeriet. Ved skrivelse af 2. februar 1887 godkendte justitsministeriet således efter indstilling fra præsidenten for Landsover- samt Hof- og Stadsretten (den senere Østre Landsret), at den pågældende skifteafdelings kontokurantrenter — bortset fra et beløb af 10.000 kr., der skulle reserveres til dækning af uforudselige tab — anvendtes til nærmere angivne understøttelsesformål; man godkendte samtidig, at ikke anvendte rentebeløb blev hensat til senere anvendelse. Ved skrivelse af 3. juni 1892 tiltrådte justitsministeriet en indstilling fra formanden for Sø- og Handelsretten, hvorefter der af et opsparat rentebeløb hidrørende fra rettens kontokurantkonto bevaredes 10.000 kr. til dækning af eventuelle tab, medens renten af dette beløb anvendtes til understøttelsesformål. Den senere stedfundne forøgelse af kapitalen skyldes, at også de egentlig kontokurantrenter som nævnt — i lighed med den ved Københavns Byret og Østre Landsret gældende ordning — er tilgået fonden indtil 1958. Ved de

nævnte godkendelser må de kredse af personer, inden for hvilke understøttelserne fordeles, antages at have erhvervet en egentlig ret til de pågældende fondskapitaler. Det bemærkes i øvrigt, at justitsministeriet ved skrivelser af 19. februar 1930 og 31. marts 1930 har godkendt de vedlagte regulativer for henholdsvis Østre Landsrets Understøttelsesfond og Sø- og Handelsrettens Kontokurantfond.

Til det foran anførte kan føjes, at de i regulativerne nævnte personkredse formentlig ud fra almindelige hævds- og forældelses synspunkter vil kunne modsætte sig, at de pågældende fonds inddrages i statskassen.

Justitsministeriet kan i øvrigt ikke tiltræde den opfattelse, at den stedfundne udvikling af det statslige pensionssystem m. v. skulle kunne begrunde en ophævelse af de omhandlede fonds. Disse renteindtægter anvendes for størstedelens vedkommende — i lighed med uddelingerne fra talrige andre fonds — til at supplere de ydelser, legatnyderne modtager fra det offentlige.

For så vidt angår Københavns Byrets Fond og Østre Landsrets Fond, henleder man opmærksomheden på, at en mindre del af kapitalen hidrører fra private donationer, jfr. henholdsvis Caspar Conrad Rafns testamente af 29. marts 1826 (1.100 rigsdaler) og „Overretssassessor Victor Andræs Legat“ af 18. december 1916 (kapital pr. 31. marts 1961: 17.661 kr. 9 øre).

Det tilføjes, at regnskaberne for samtlige fonds i lighed med, hvad der gælder for de fleste andre legater og fonds, der henhører under justitsministeriets tilsyn, er undergivet selvstændig revision ved en af justitsministeriet udpeget revisor og decideres af justitsministeriet.

Man vedlægger 3 fra præsidenten for Københavns Byret, præsidenten for Østre Landsret og præsidenten for Sø- og Handelsretten indhentede erklæringer med bilag.“